

โดย เอ็คเคอร์ไวอังกิษา ชิกาเฮมา
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เมื่อผมอายุห้าขวบ ครอบครัวของผมเดินทางจาก
ตองกาไปนิวซีแลนด์เพื่อรับการฝึกในพระ
วิหาร ตอนแรก เราเล่นเรือจากตองกาไปฟิจิ สมาชิก
ศาสนจักรที่เดินทางไปกับเราร้องเพลงตลอดทาง เกิด
พายุขึ้น คลื่นใหญ่กว่าเรือที่เราอยู่! เมื่อพายุใหญ่ขึ้น
เราก็ร้องเพลงให้ดังขึ้น ในที่สุดพายุก็ผ่านไป

เมื่อเราไปถึงฟิจิอย่างปลอดภัย เราต้องนั่งรถบัสไป
สนามบิน แล้วเราก็ขึ้นเครื่องไปนิวซีแลนด์

หลังจากเครื่องบินลงจอดที่นิวซีแลนด์ เรานั่งรถบัส
อีกสองชั่วโมง เป็นเช้าที่อากาศเย็นและมีเมฆน้อย ทุก
คนบนรถบัสกำลังคุยกัน เสียงดังมาก! จากนั้นเราเข้า
ใกล้พระวิหาร และทันใดนั้น รถบัสก็เกือบชนิต ทุก
คนรีบไปมองที่ด้านข้างของรถบัส ผมคิดว่ารถบัสจะ
คว่ำ!

พ่อกผมขึ้นตรงหน้าต่างรถบัสเพื่อที่ผมจะได้
เห็นทัศนียภาพที่สวยงามของพระวิหาร พระวิหารดู
เหมือนลอยอยู่ในเมฆ ดูเหมือนสวรรค์

แม้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อน แต่วันนี้ผมก็ยัง
รู้สึกได้ถึงวิญญานที่พิเศษเหมือนเดิม เรารู้ว่าเรากำลัง
มองดูพระนิเวศน์ของพระเจ้า เมื่อก่อนเคยเห็น
แต่ในรูปเท่านั้น เราประหลาดใจ ผมจำได้ว่าเคยคิด
ว่า พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่นั่นไหม? และอย่างรวดเร็วผม
ก็คิดว่า นี่คือพระนิเวศน์ของพระเจ้าเป็นเจ้า แน่แน่นอน
พระองค์ประทับที่นั่น เราอาจไม่เห็นพระองค์ในพระ
วิหาร แต่เรารู้ว่าเรสัมผัสได้ถึงพระวิญญานของ
พระองค์ที่นั่น

จากการให้สัมภาษณ์กับ ริชาร์ด โรมนีย์

พระเจ้าเป็นเจ้า อยู่ที่นั่นไหม?

สิ้นสุด

เริ่มต้น

การเดินทางไปพระ
วิหาร

ตามเขาวงกต
เพื่อช่วยให้
ครอบครัวไป
ถึงพระวิหาร!